

Regionale Klachtencommissie Wvggz Friesland

BESLISSING

Klaagschriftnummer: KC 2021-39

Inzake

Klager, bijgestaan door de pvp
tegen

verweerders, psychiater en arts, beiden werkzaam voor GGZ Friesland

A. De klachten

1. Klager verzet zich tegen zijn verplichte opname en tegen de beslissing om hem tegen zijn wil depotmedicatie toe te dienen.
2. Voorts verzoekt klager om schadevergoeding in verband met de door hem ingediende klachten.

Deze klachten vallen onder de werking van de klachtregeling zoals opgenomen in de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz).

B. De gevolgde procedure

1. Op 8 november 2021 heeft de klachtencommissie (hierna: de commissie) een klaagschrift, tevens schorsingsverzoek, van klager ontvangen. Hierbij vraagt klager tevens om toekenning van een schadevergoeding.
2. Bij beslissing van 10 november 2021 heeft de fungerend voorzitter van de klachtencommissie het schorsingsverzoek van klager afgewezen.
3. Van de pvp ontving de commissie een notitie ter toelichting bij de klacht en een onderbouwing van het verzoek om schadevergoeding.
4. Verweerders hebben geen verweerschrift ingediend.
5. Klager heeft de commissie toestemming gegeven om zijn dossier in te zien.
6. De commissie heeft de klacht behandeld ter zitting op 22 november 2021. In verband met de coronamaatregelen was dit een zitting via een digitale verbinding. Klager was in persoon aanwezig, bijgestaan door de pvp. Namens verweerders is verweerder, psychiater, verschenen.
7. Ter zitting hebben partijen hun standpunten nader toegelicht. Van de behandeling ter zitting is een verslag gemaakt. Dit verslag wordt aan deze beslissing gehecht.

C. Standpunten van partijen

Verplichte opname

1. Klager stelt dat geen sprake is van (voldoende) stoornis gerelateerd nadeel. Het gaat in principe goed met hem. Hij wordt alleen boos en prikkelbaar als hem onrecht wordt aangedaan. Klager wil graag dat de opname wordt opgeheven, omdat het goed met hem gaat.
2. Klager geeft aan open te staan voor alternatieve behandelmethoden, als dit maar buiten de kliniek plaatsvindt. Hij denkt daarbij aan ambulante hulp via het FACT-team. Verder stelt klager dat niet juist geoordeeld is over de proportionaliteit, subsidiariteit, doelmatigheid en veiligheid van de interventie.
3. Verweerder stelt dat continuering van de opname in de accommodatie noodzakelijk is. Het gaat weliswaar iets beter met klager, maar dat is vooral te danken aan de toediening

van medicatie. Waar mogelijk krijgt klager meer vrijheden, bijvoorbeeld ter zake van het gebruik van internet en in de zin van ongebeleid verlof. De situatie van klager is nog niet zodanig dat het verblijf van klager alhier zal kunnen worden beëindigd.

Medicatie

4. Klager stelt dat door de zorgverantwoordelijke niet of niet juist is geoordeeld over de aanwezigheid van (voldoende) stoornis gerelateerd nadeel. Klager stelt dat het goed met hem gaat. Van ernstig nadeel is geen sprake; klager wordt enkel boos en prikkelbaar als hij onder dwang medicatie toegediend krijgt.
5. Klager stelt dat niet of niet juist is geoordeeld over de proportionaliteit, subsidiariteit, doelmatigheid en veiligheid van de interventie. Hij licht deze stellingen nader toe. Verder geeft klager aan dat niet is voldaan aan de informeringsplicht. Aan klager is op 19 augustus 2021 voor de eerste keer tegen zijn wil medicatie toegediend. Pas op 20 augustus 2021 kreeg klager de beslissing verplichte zorg uitgereikt, welke beslissing was aangemaakt op 12 augustus 2021. Klager heeft de beslissing derhalve pas na uitvoering van de verplichte zorg ontvangen en dat is te laat.
6. Verweerder is van mening dat toediening van medicatie noodzakelijk is en blijft. In de praktijk is ook gebleken dat de situatie van klager behoorlijk is verbeterd als direct gevolg van toediening van de medicatie. Het gebruik daarvan blijft noodzakelijk om de manische/psychotische symptomen, die betrokkene nu nog doormaakt, te kunnen laten verdwijnen en ook om terugval te voorkomen. Waar de situatie van klager dit toelaat zal de medicatie in de toekomst worden aangepast.

D. Overwegingen van de commissie

1. In de Wvvgz geldt verplichte zorg als uiterste middel, indien er geen mogelijkheden voor vrijwillige zorg meer zijn. De wensen en voorkeuren van de betrokkene ten aanzien van de verplichte zorg worden gehonoreerd, tenzij (a) betrokkene niet tot redelijke waardering van zijn belangen ter zake in staat is, of (b) acuut levensgevaar voor betrokkene dreigt dan wel er in de wet genoemde aanzienlijke risico's voor andere personen of goederen bestaan.
2. Op grond van artikel 8:9, lid 1 Wvvgz neemt de zorgverantwoordelijke ter uitvoering van de zorgmachtiging een beslissing over het verlenen van verplichte zorg. De beslissing wordt op schrift gesteld en van een motivering voorzien, waarna de geneesheer-directeur een afschrift van de beslissing verstrekt aan de betrokkene. De zorgverantwoordelijke legt in het dossier vast of betrokkene tot een redelijke waardering van zijn belangen ter zake in staat is en/of acuut levensgevaar dreigt voor betrokkene en/of aanzienlijke risico's voor andere personen of goederen bestaan.
3. De commissie heeft vastgesteld dat verweerders zich hebben gehouden aan de hiervoor benoemde formele wettelijke vereisten. De commissie tekent daarbij aan dat door klager ook niet is gesteld dat dergelijke gebreken aan de orde zouden zijn.
4. Waar het om de formele kant van de zaak gaat, heeft klager wel gesteld dat de beslissing verlenen verplichte zorg te laat aan hem is uitgereikt. De beslissing is weliswaar gedateerd op 12 augustus 2021, maar is pas aan hem toegezonden door de geneesheer-directeur bij brief van 19 augustus 2021. De commissie heeft geconstateerd dat deze voorstelling van zaken niet juist is. Uit het epd blijkt dat aan klager op 12 augustus 2021 de beslissing verplichte zorg is overhandigd door verweerder, psychiater. In het epd is bij deze mededeling ook de volgende tekst geplaatst:
“Hem is uitgelegd (zover hij hier aandacht voor kon opbrengen) dat wij vinden dat hij naast andere ontvangen interventies alhier ook medicatie dient te nemen; namelijk Olanzapine (zoals beschreven in de beslissing), hetgeen hij eerder heeft gehad. Uitgelegd (zover hij dit kon opbrengen) dat er anders overgegaan wordt tot het toedienen van Olanzapine per injectie. Betrokkene gaf aan (zoals verwacht) dat hij absoluut geen enkele medicatie wil en zich zal verstaan met zijn contactpersonen, waaronder pvp”.

5. Voor de commissie is het met het vorenstaande in voldoende mate komen vast te staan dat aan klager de beslissing wel degelijk persoonlijk is uitgereikt en wel op 12 augustus 2021. Dat de beslissing kennelijk door de geneesheer-directeur op 19 augustus 2021 nogmaals aan klager is toegezonden, doet hieraan niet af. De klacht dat klager feitelijk is behandeld zonder voorafgaande beslissing, is derhalve niet gegrond.
6. Klager verzet zich ook tegen (continuering van) de verplichte opname. Ook deze klacht zal de commissie ongegrond verklaren. De commissie heeft geconstateerd dat door de klachtencommissie (in andere samenstelling) reeds eerder een beslissing is genomen naar aanleiding van de klacht van klager dat hij gedwongen is opgenomen in ... van GGZ Friesland. In deze beslissing van 5 augustus 2021 heeft de klachtencommissie de klacht tegen een verplichte opname afgewezen. De overplaatsing naar de huidige verblijfslocatie is op 21 juli 2021 gerealiseerd. De commissie heeft uit het dossier niet af kunnen leiden dat klagers situatie op en rondom dat tijdstip verbeterd is. De beslissing om de opname te continueren dateert van 12 augustus 2021. Onder deze omstandigheden ziet de commissie geen reden om tot een ander oordeel te komen dan het eerder gegeven oordeel. Voor zover de klacht betrekking heeft op het moment van overplaatsing naar de huidige verblijfslocatie, zal de commissie de klacht niet-ontvankelijk verklaren omdat daaromtrent reeds is geoordeeld. Voor zover de klacht gericht is tegen continuering van de opname op en na 12 augustus 2021 zal de commissie de klacht ongegrond verklaren.
7. Waar het gaat om de toediening van medicatie heeft de commissie geconstateerd dat klager zich gedurende de volledige periode van opname in sterke mate heeft verzet tegen deze maatregel. Intussen is aan klager vijfmaal een depot Olanzapine toegediend en uit het dossier blijkt dat de situatie van klager (sterk) is verbeterd. Klaarblijkelijk heeft de medicatie derhalve een positieve werking.
8. De commissie deelt de stelling van verweerder dat sprake is van een psychische stoornis. Die conclusie heeft de commissie al eerder getrokken in de zaak die leidde tot de beslissing van 5 augustus 2021. Die conclusie is ook door de rechtbank getrokken en neergelegd in de beschikking van 23 augustus 2021. Recentelijk is klager ook beoordeeld door psychiater ... en wel in het kader van het verzoek van klager om de verplichte zorg te beëindigen. Ook deze psychiater heeft (derhalve recentelijk) geoordeeld dat ongewijzigd sprake is van een aanzienlijk risico op ernstig nadeel. oordeelt dat de opname nog steeds noodzakelijk is en dat er derhalve geen ruimte is voor wijziging van het beleid. De commissie deelt dit oordeel en acht dat ook van toepassing op de noodzaak voor klager om vooralsnog medicatie te blijven gebruiken. Gezien de grote bezwaren die klager heeft tegen medicatie in het algemeen en de ernst van zijn klachten ziet de commissie geen alternatieve mogelijkheden om klager te behandelen.
9. Samenvattend is voor de commissie duidelijk dat toediening van medicatie noodzakelijk blijft, terwijl vooralsnog ook de continuering van de opname aangewezen is. De commissie oordeelt dat de beslissing van verweerders wel degelijk voldoet aan de beginselen van proportionaliteit, subsidiariteit, doelmatigheid en veiligheid van de interventies. Op dit moment zijn in onvoldoende mate goede alternatieven beschikbaar. Waar die alternatieven wel beschikbaar zijn, worden deze ook toegepast. Zo heeft verweerder tijdens de zitting onweersproken gesteld dat aan klager meer vrijheden worden toegekend, bijvoorbeeld in de vorm van het gebruik van internet en het genieten van onbegeleid verlof.
10. Het vorenstaande leidt tot de volgende beslissing.
11. Het verzoek om schadevergoeding is er op gebaseerd dat de zorgverantwoordelijke bij zijn beslissing in strijd heeft gehandeld met wettelijke maatstaven. Uit het voorgaande blijkt dat de commissie zich niet in dit standpunt kan vinden. Dat betekent dat het verzoek om schadevergoeding zal worden afgewezen. Dat betekent op zichzelf ook dat het niet nodig is om de Raad van Bestuur te horen over het verzoek om schadevergoeding.

Beslissing¹

De commissie verklaart de klacht gericht tegen de verplichte opname niet-ontvankelijk voor zover deze betrekking heeft op de periode tot 12 augustus 2021 en ongegrond voor zover de klacht de periode vanaf 12 augustus 2021 betreft en verklaart de klacht gericht tegen de toediening van depotmedicatie ongegrond.

De commissie wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Gegeven op 30 november 2012 te Leeuwarden door de heer mr. J.J. Achterveld als voorzitter, de heer drs. H.P. Wisman en de heer B. Walsma als leden, bijgestaan door mevrouw T.E. Miedema-de Haan als ambtelijk secretaris die deze beslissing heeft verzonden op 30 november 2021.

mr. J.J. Achterveld,
voorzitter.

¹ Op grond van artikel 10:7 Wvvgz kunnen partijen binnen zes weken in beroep gaan tegen de beslissing van de klachtencommissie door indiening van een gemotiveerd verzoekschrift bij de rechtbank.